

[Kristen Amby.]

udvalgets Redegørelse paa visse Punkter ikke er rigtig. Der staar:

„Hertil bemærkes,“ — det er Dommeren — „at Redegørelsen ikke korrekt oplyser Forholdene, saaledes som de foran er udredede, og for saa vidt maa der gives Tiltalte“ — det var Valdemar Thomsen — „Medhold i, at den ikke er heldigt affattet.“

Man maa erindre — hvis Ministeren ikke erindrer det, skal jeg oplyse ham derom ved at læse op af Rigsdagstidende — at den højtærede Landbrugsminister ikke bare har henvist til den Skrivelse fra Eksportudvalget og sagt: Dér kan man finde Redegørelsen, men over for mig, der sagde, at jeg syntes ikke, det var en rigtig Maade at behandle Tingene paa at henvise til en Udentingsredogørelse, har sagt — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere, det staar Sp. 630 i Rigsdagstidende for 1934—35 —:

„Efter at have studeret Redegørelsen har ikke alene Embedsmændene, men ogsaa jeg tiltraadt den og overtaget Answeret for den.“

Enhver kan komme i en Situation, hvor man siger noget saadant. Men det synes mig ikke, at det var nødvendigt, at Ministeren var kommet i den Situation; han kunde have reserveret sig, fordi jeg forud for dette havde sagt, at der kan være Ting i denne Redegørelse, som ikke holder Stik. Det er rimeligt, at Landbrugsministeren henholder sig til Redegørelsen. Men Ministeren — jeg tør maaske sige det saaledes — har stædigen fastholdt, at han i et og alt gik ind for denne Redegørelse.

Naar det nu viser sig, at det ved Dom er fastslaaet, at Redegørelsen paa visse Punkter, det være sig uvæsentlige Punkter — det kommer ikke i og for sig Sagen ved —, er urigtig, synes det mig, at Ministeren — det er dog ikke meget at anmode om fra en af Oppositionspartiernes Talsmænds Side — passende kunde benytte Lejligheden, til at sige: Jeg beklager over for Tinget, at jeg i sin Tid sagde god for den Redegørelse i alle Enkeltheder; det kan jeg ikke fastholde. For det kan Ministeren jo ikke fastholde, da det ved Dom er fastslaaet, at den er urigtig.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. S. Foget): Jeg konstaterer, at jeg ikke fik noget Svar fra den højtærede Justits-

minister paa mine to Spørgsmaal. Jeg spurgte, hvorfor Ransagningen blev standset, og hvorfor man ændrede Sagen. Justitsministeren svarede, at man kunde ikke fremlægge noget Bevis for, at Justitsministeriet havde grebet ind i Sagen. Det vil sandelig blive umuligt, hvis man dækker Beviserne. Realiteten er, at Sagen blev fuldkommen ændret, efter at Landbrugsministeren havde fremsendt sin Skrivelse, og at jeg nu skulde bevise, at Justitsministeren har givet en eller anden mundtlig Ordre, vilde være fuldkommen umuligt.

Naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen taler om Taabelighed, vil jeg overhovedet ikke forsøge at svare ham, for det rammer Manden selv.

Jeg vil gerne slutte med at slutte mig delvis til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og spørge den højtærede Justitsminister, om han, naar det nu er bevist, at denne Redegørelse har været fuldkommen misvisende og urigtig, naar man nu er kommet til Ende med det juridiske Søgmaal, da vil være villig til at nedsætte en parlamentarisk Kommission, der skal undersøge de Forhold, hvorunder Eksportudvalget har administreret.

Justitsministeren (Steincke): Jeg ved ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem Hr. J. S. Foget: Sigter han mig for at dække over noget i Justitsministeriet? (J. S. Foget: Det kan være ubevidst.) Nej, det kan det ikke. Man kan ikke paa den Maade, det ærede Medlem udtalte, mene, at jeg ubevidst har skjult noget. Jeg har sagt og svaret det ærede Medlem, at jeg var ikke Justitsminister paa den Tid, men jeg har bedt Embedsmændene nøje gennemgaa alle Akter i Justitsministeriet for at finde, om der var nogen Mulighed for mig for at give det ærede Medlem Svar, og jeg har meddelt ham tidligere, at der findes intet som helst i Justitsministeriets samtlige Akter, efter hvad der er mig oplyst, som tillader det ærede Medlem at fremsætte Sigtelser mod mig eller min Forgænger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg maa værge mig imod, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget stiller sig ved Siden af mig, for det mener jeg nu heller ikke, at jeg, efter hvad jeg her har sagt, selv kan være tjent med. Jeg synes nemlig ikke, at denne Erklæring paa alle Punkter er misvisende og urigtig. Det har